

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי הַחֲמַד

יוֹסֵף לְאָזַר ע"י בֵּית הַכִּנְסַת שְׁכֵנֵת ע"י חֲמַד - אֲבִשְׁרֵת צ"ו

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר - הַתְּבוּנֹת בְּמַעֲלַת הַזְּוִלַת

העלון מוקדש להצלחת

יש בן גילה ישי בן גילה יניב בן גילה יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל בת פדילה דליה רחל ברכה ברכה רחל ברכה רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסיר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ניה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליוה דרי בן ימנה רחנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיין בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליוה בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מדל פחימה אליוה בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה ציון בן צ'חלה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

"איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל" (במדבר ב,ב)

חברו, אינו מתקנא בו אלא, אדרבא, מרומם אותו עליו. אנו אומרים בתפילת שחרית "כולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה"- אחדות שלימה ואמיתית וזהו "דגול מִרְבֵּבָה" (שיר השירים ה,י). כיוון שראו ישראל איכותה של האחדות הזו, מיד נתאוו גם הם לדגלים- להיות כמלאכי השרת.

"מיד אמר הקב"ה למשה: עשה אותם דגלים כמו שנתאוו" על פי מה שנתבאר כאן, נמצא, שבשעה ההיא הגיעו למעלה הגבוהה ביותר של "וְלִבֵּי חַלְלֵי בְּקִרְבֵּי" (תהלים קט,כב). **מכיוון שבערה בהם אש קודש - התשוקה להיות של כמלאכי השרת- נסתלק מהם כל שמץ של פירוד לבבות, וכל מידותיהם היו מופנות אך ורק לרומם את מי שראו בו מעלה יתירה.**

כיוון שכך, נתקיים בהם: "יִמְלֵא ה' כָּל מְשָׁלוֹתֶיךָ"- נסתייעו מן השמים להיות חונים כמו שנתאוו, לפי ש"הבא ליטרה מסייעין אותו". "איש על דגלו באתת" (במדבר ב,ב) - שכל אחד מצטיין במעלתו, זה בתורתו וזה ביראתו וזה במידת חסד שבו. כמו שנאמר "וְהִקָּמַת וְהִשְׁלוּם אָהָבוּ" (זכריה ח,יט). יהי רצון, שנראה כל אחד במעלת חברו, ועל ידי כך נזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

כותב המדרש (רבה ב, ג): בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני, ירדו כב' רבבות של מלאכים וכו', והיו עשויים כולם דגלים דגלים, שנאמר "דָּגוּל מִרְבֵּבָה" (שיר השירים ה,י). כיוון שראו אותן ישראל, שהיו עשויים דגלים דגלים התחילו מתאווים לדגלים. אמרו: הלואי כך אנו נעשים דגלים כמותן וכו'. וכן הוא אומר, "נִרְנְנָה בִּישׁוּעַתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל" (תהלים כ,י). אמר להם הקב"ה, מה התאוויתם לעשות דגלים, חייכם, שאני ממלא משאלותיכם- "יִמְלֵא ה' כָּל מְשָׁלוֹתֶיךָ". מיד הודיעם הקב"ה אותם לישראל ואמר למשה: לך עשה אותם דגלים כמו שנתאוו".

בעקבות דברי המדרש בעניין הדגלים מבחין הרב חסמן זצ"ל בספרו "אור יהל" בהבדל יסודי בין המלאכים לבין בני האדם. בעוד בקרב המלאכים אין לא שנאה, לא קנאה ולא תחרות, ומסיבה זו "כולם אהובים כולם ברורים, כולם גיבורים וכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה", אצל האדם, שיסודו מעפר, ומונהג הוא על פי מידותיו ותכונותיו- התאחדותו עם שאר בני אנוש דבר נמנע הוא. ואכן משה רבינו פחד מזה, כמבואר במדרש: "בשעה שאמר הקב"ה למשה עשה אותם דגלים כמו שנתאוו, התחיל יִצְרָאֵל אֵמַר, עַכְשָׁיו עֵתִידָה הַמַּחְלֻקֶת לַהֲיַנְתֵּן בֵּין הַשְּׁבִטִים".

כאשר אחד ממלאכי מעלה רואה מעלה אצל

בברכת שבת שלום

הרב אליוה חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליוה ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

24/05/2014		כ"ד אייר תשע"ד	
פרשת במדבר			
הפטרה: "והיה מספר"- הושע ב'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:06	20:16	18:56	
21:07	20:19	19:14	ת"א
21:06	20:20	19:07	חיפה
21:03	20:16	19:14	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – מזוזה

האם מקלט הנמצא בבניין משותף האם חייב במזוזה? ומה הדין לעניין מחסן? וכן האם צריך ליתן מזוזה בחניון מקורה (חדר) לחניית המכונית?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

כאשר חדר או מחסן משמשים לאחסנת חפצים - ואפילו אם מאחסן שם דבר, שאינו חשוב בעיניו ואינו נכנס, אלא לצורך אותו דבר- חייב במזוזה עם ברכה. ואפילו אם נכנס לשם לעיתים רחוקות. כגון: שהניח יין להתיישן - חייב. וכן כאשר הדיירים הניחו חפצים בתוך המקלט- חייבים ליתן שם מזוזה ואף לקובעה עם ברכה. וחובה על ועד הבית לקנות מזוזה מכספי הדיירים. אך כאשר העירייה פנתה לדיירים ודרשה, שיפנו את המקלט, והדיירים צייתו ופינו את החפצים, מותר להסיר את המזוזה לכתחילה. אותם מחסני פלסטיק, העומדים בחצר או במרפסת, פטורים ממזוזה. ולעניין חניון (חדר) להחזקת וחניית המכונית, חייב במזוזה.

הצלחה בחינוך הילדים

עד כמה על האדם להתפלל, למי שאמר והיה העולם, כדי שיזכה שילדיו יגדלו במעלות התורה - על כך ניתן ללמוד מהסיפור שלפנינו אותו סיפר הגאון רבי מנדל אטיק, ראש ישיבת "ארץ צבי" בירושלים, כי פעם היה נוכח במעונו של הגאון רבי יצחק- זאב סולובייצק זצ"ל, הרבי מבריסק, עת בא לבקרו תלמיד חכם, ובתוך השיחה התורנית, התאונן אותו תלמיד חכם, כי הוא לא זכה לסייעתא דשמיא בחינוך הילדים.

אך הרב מבריסק כלל לא הבין מה אותו תלמיד חכם מדבר. "בשביל להצליח בחינוך הילדים צריך להשקיע. בדמעות ובתהלים זה עלה לי" - הוסיף הרב מבריסק.

הצלחה בלימוד התורה

סיפר רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א, מנהל רוחני בישיבת "אורחות תורה" בב"ב: לפני למעלה מארבעים שנה, כשהייתי בחור צעיר, הגיע איזה בחור שלמד איתי בישיבה קטנה אל מרן הקהילות יעקב זצ"ל, ואמר לו: "מה אני אגיד לרב, אני שבור כולי...". "מדוע אתה שבור?!", תמה הסטייפלר זצ"ל.

ענה הבחור: "ב"ה יש לי ראש טוב, אבל לא הולך לי לקלוט את הסוגיה עם כל פרטיה, אלא אם כן אני חוזר עליה שבע פעמים! ורק אז זה נקלט". למשמע הדברים הללו פנה אליו הצדיק ואמר: "תגיד לי, מה אתה רוצה ללמוד פעם אחת ולדעת הכל!?! תחזור בחזרה לבטן של אמא שלך וילמדו אותך הכל. אתה חושב, שאצלי זה פחות משבע פעמים?! ממש לא, איך אתה רוצה פחות? כזה דור מפונק" ... (להתעדן באהבתך)

תמיכה בעליון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. אנו נמצאים בחובות גדולים מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם. אנא סייעו לנו והיו שותפים בהפצת העלון בטרם העלון יקרוס

עלונו ב"ה מודפס בכ-5300 עותקים ומופץ למקומות רבים וממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד!

העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו ממומן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כ-ל תרומה תתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה בבורא העולם.

זכות הפצת התורה בעלון תעמוד לכם אלף ובעז"ה תזכו בכל מלי דמיטב, בבריאות איתנה, ברפואה שלמה, הצלחה בכל מעשה ידיכם, נחת מהילדים, שידוכים, זרע בר-קיימא, פרנסה בשפע וכל הישועות והברכות הכתובות בתורה

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673. ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 052-6329144

אם ראשונים כמלאכים - הרב חיים חורי זצ"ל

הרב חיים חורי זצ"ל - נולד בשנת ה'תרמ"ה (1885) בעיר הדיגת שבאי ג'רבה (טוניס). (לאחר שהוריו פנו אל בית-הדין בו הדיין ר' משה בן כמוס מאזוז עמד בראשו מאחר ולא נולדו להם ילדים וביקשו להיפרד. הצדיק בירך ורבינו נולד כעבור שנה). בצעירותו עבד במקביל ללימודי התורה היות ולא רצה להיות מכתרה של תורה עבד בדפוס. בהיותו כבן 18 הוסמך לרבנות והתמנה למורה ושליח ציבור בקהילת גאבס. בהמשך חזר לדיגת והחל לכהן כרב וכדיין. בשנת ה'תרפ"ו (1926) בעקבות עזיבתו של רבה של קהילת גאבס (ר' יצחק בוקובזה שנקרא לשמש כרבה של טריפולי) נקרא למלא את מקומו. התנגד בחריפות לחינוך הצרפתי, דאג לעניי הקהילה. הקים בג'רבה את ישיבת 'תורה וחיים', מוסדות צדקה וחסד. הקפיד להיות תמיד ראשון התורמים ע"מ לשמש דוגמא. **דרשן בחסד עליון. מלומד בניסים. בעל אמונה עצומה לבורא. ענוותן. רבים פנו אליו והצדיק סייע ככל יכולתו.**

השתוקק לקיים את המצוות התלויות בארץ ובשנת ה'תשט"ו (1954, בהיותו כבן 70) עלה לארץ ישראל, התגורר תקופה קצרה בבית בנו (ר' ינון אברהם ברוך שלום) בבני ברק והתיישב בבאר שבע. הוקמה עמותה על שמו העוסקת בהקמת בתי-כנסת ומסייעת במימון ספרי תורה. על שמו נקראו רחובות באשדוד, לוד, אופקים ונתיבות. נפטר ב-כ"ה באייר ה'תשי"ז (1957). חי כ-72 שנים. ציונו בבית-העלמין בבאר שבע.

סבא: ר' יעקב (מצד אביו), ר' כליפה (מצד אמו). **אביו:** ר' אברהם זקן. **אמו:** מרת סעדונה. **מרבותיו:** ר' משה זקן מאזוז, רבי פראג'י עלוש. **מתלמידיו:** ר' יוסף (סוסו) הכהן, ר' רפאל כ'דיר צבאן. **נשותיו:** בתו של ר' דוד חדאד. **ילדיו:** שתי בנות- מאשתו הראשונה. שבעה בנים וארבע בנות- מאשתו השנייה (חלקם נפטרו בגיל צעיר). **בנו:** ר' ינון אברהם ברוך שלום מרבני ישיבת כיסא רחמים. **מספריו:** **ידרך חיים**- על התנ"ך והש"ס **יחסד ואמת ינפלאות גדולות**. בנוסף נכדו ר' שושן כתב ספר על פועלו של הסבא.

כאשר רבינו נסע במונית מעירו גאבס, בלוויית ר' שמואל עידאן זצוק"ל, מנהל ישיבת "כסא רחמים" התאחרה השעה וזמן תפילת מנחה כמעט עבר. ביקש ר' חיים מהנהג לעצור כמעט, כיוון שזמן התפילה עומד לחלוף. אולם על אף הפצרות חוזרות ונשנות - הנהג לא נעתר. לפתע, **כעבור רגע קל, כבה מנוע המכונית**. ניסה הנהג להתניעה - אך ללא הועיל. ירד הנהג לנסות לאתר את מקור התקלה, ובינתיים ירדו הצדיק ומלווהו להתפלל מנחה בצד הדרך.

לאחר שסיים את תפילתו בכוונה רבה, שאל הרב את נהג הרכב הגוחן על המנוע: "מדוע אינך נוסע?". "עדיין לא הצלחתי לאתר את הקלקול במכונית", השיב הנהג. "אין מה לתקן", אמר הרב, "דבר לא התקלקל. היכנס למכונית וסע לשלום". משך הנהג בכתפיו, הוריד את מכסה המנוע, **נכנס למכונית והתניעה. המנוע פעל ללא דופי**.

במשך כל הדרך עד הגיעם לעיר ג'רבה, מחוז חפצם, לא פסק הנהג להתפעל ולהשתומם ואמר, **כי יודע הוא לבטח שאך ורק בגלל סירובו לעצור לצורך התפילה אירעה התקלה, ומבקש הוא סליחה ומחילה**. התנה הצדיק את סליחתו, בכך שהנהג יעצור מעתה לכל יהודי, שיבקש חניה לצורך תפילה. (אור דניאל)

פעם ישב רבינו ולמד. לאחר מספר דקות נשמעה נקישה על הדלת, ונכנס אחד מבני הקהילה כשעל פניו נראו אותות מצוקה. הושיבו הרב, האיר לו פניו וביקשו שירגע ויפרוק את מועקתו. "איך אוכל להרגע", רעד קולו של האיש, "צרה נוראה עומדת להתרגש על ראשי. **במו ידי הבאת עליי את אסוני!**". "מניין לך שעומדת להתרגש צרה?", הרגיעו הרב, "הן ישועת ה' כהרף עין ואפילו חרב חדה מונחת על הצוואר אין להתיאש מן הרחמים!".

"מניין לי?", חזר האיש כהדברים, "הרי אני גרמתי! **מחר תבוא עליי (ל"ע) שואה**, ולא אוכל לעמוד בה אאבד עצמי לדעת ולא אמיט עליי קלון!". "חלילה!", קטע הרב את דבריו, "הירגע, וספר לי מה הבעיה". סיפר האיש שמצבו היה דחוק עד מאוד, והוצרך להלוואה דחופה. פנה הוא אל הבנק, וזה ביקש ערבים. מאחר ולא יכל להשיג ערבים שיסכימו לחתום בעבורו. מאחר שהיה בטוח בעצמו שיוכל להשיב את ההלוואה, הלך הלה וזיף את חתימותיהם של כמה מעשרי העיר".

הבנק קיבל את הערבות והעניק לו את הלוואה. בטוח היה, שיוכל לפרעה. בינתיים הלך מצבו והורע. מחר מגיע יום הפרעון, ואין לא ידו לפרוע את חובו. **הבנק יפנה לערבים, והם יכישו את דבר הערבות, הזיוף יתגלה, שמו יוקע לדראון עולם, והוא יאסר וישפט**. מי יוכל לשאת את הקלון? טוב מותו מחייו!

סגר הרב את הגמרא שלפניו, נטל גיליון נייר וביקש מהדובר רשימה מפורטת של הערבים שחתימתם זויפה. "לך לביתך לשלום", אמר לאיש, "ובוא אליי מחר בצהרים". מיד שלח הרב לקרוא לאותם עשירים. נקבצו ובאו תמהים ותוהים. אמר הרב: "קראתיכם לאספה מיוחדת, ותנאי ראשון לה סודיות מוחלטת". הסתקרו והתחייבו. סיפר להם הרב את הסיפור ואמר: "זהו, עתה יודעים אתם הכול. כל אחד ייתן כיכלתו, **וגם אני ארים את תרומתי**".

מיד התחייבו כל אחד והסכום נאסף. שב הרב והזהירם על הסודיות והתפזרו לבתיהם. למחרת, קרא הרב לנאמנו, מסעוד מימון, **נתן בידיו השטרות, שנתנו לו אמש, ושלחו אל הבנק לפרוע את חובו של אותו האיש. החזיר הבנק את השטר ואת הערבות**. בצהריים, כשהגיע לבית הרב, **מסר לו הרב את שטרותיו**. נרעש האיש והחל לבכות בכי של אושר ושמחה. הבטיח שלא ישוב עוד על מעשהו והתחייב שכאשר יעזרהו ה' יצליחו במסחרו יחזיר את הסכום במלאו. (יוסף דעת)

עד כמה עלינו לחשב בכל מעשה את השלכותיו - זאת אי אפשר לתאר ולשער. לעיתים מעשה קטן יש בו כדי לגרום נזק עצום ולעיתים אף לדורות. סיפורי ההשגחה בכל העולם, מחייבים אותנו להכיר כי יש אדון לבריאה והוא המנהל את העולם בכל רגע ורגע. ראש ישיבת סלבודקה בארץ ישראל, השמיע באוזני הרב פינטו שליט"א סיפור השגחה מדהים. המחזק באמונה וביטחון בבורא ובהשגחתו הפרטית בעולם. ומעשה שהיה - כך היה:

יהודי תלמיד חכם בבני-ברק היה יושב כל ימיו והוגה בתורה. אשתו, שסייעה לו בתורתו ניהלה לבדה את כל ענייני היום יום, וכן את כל העניינים הכספיים והטכניים הקשורים לניהולו השוטף של הבית, וזאת בשל הכרתה בחשיבות לימוד התורה הקדושה. וכך אפשרה למיודענו לשקוד ולעלות בתורה הקדושה.

באחד הימים היה עליה להפקיד המחאה חשובה מאד בבנק, אולם בשל אילוצים מסויימים לא הייתה בידה כל אפשרות לעשות זאת בעצמה. מחוסר ברירה היא ביקשה מבעלה, שילך הוא לסניף הבנק ויפקיד שם את ההמחאה, ולאחר מכן ימשיך לכולל בו הוא לומד.

לשמע הבקשה הסכים הבעל המסור לעשות, כפי שביקשה ממנו רעייתו. וכך מיודענו מצא את עצמו ממתין לפקיד בבנק כשמספר אנשים לפניו. כשהגיע תורו והוא עמד מול פקיד הבנק - הביט בו הלה, ולאחר מכן שאל מהו שמו. לשמע תשובת הבעל בירר, האם ארץ מוצאו היא אנגליה.

היהודי, שהיה אברך תלמיד חכם התפלא עד מאד, מהיכן יודע הפקיד בבנק על ארץ המוצא שלו. פליאתו גברה שבעתיים כאשר הפקיד הוסיף ושאל אותו, האם הוא למד בבחרותו בישיבה פלונית.

כשהשיב גם על כך בחיוב, שאל אותו הפקיד האם הוא זוכר אותו מזמן היותם בישיבה. מיודענו הביט בו ארוכות, אולם לא הכיר ולא זכר כלל את הפקיד מזמן לימודיו בישיבה, וכשהשיב בשלילה, פתח הפקיד בידיו אישי: "בכל יום כיפור, כאשר אני מבקש מהקב"ה, שיסלח לכל האנשים שחטאו כנגדי, אני מוסיף ואומר, שלכולם אני סולח חוץ מאשר לך!"

"לפני כשלושים שנה כשהייתי נער, הוריי שלחו אותי ללמוד בישיבה באנגליה, שבה גם אתה למדת. כשנכנסתי בפעם הראשונה לחדר האוכל של הישיבה, זמן קצר לאחר שהגעתי למקום, חיפשתי כסא פנוי ליד אחד השולחנות, והנה הבחנתי בכסא פנוי בשולחן שבו אתה ישבת. אך כשניגשתי להתיישב במקום, אמרת לי, שבחורים אחרים כבר יושבים בשולחן זה, ושאלך לחפש לעצמי מקום פנוי אחר."

"לא מצאתי לעצמי מקום אחר, וכיוון שכך עזבתי את הישיבה שעה בלבד לאחר שהגעתי אליה! ומאז לא הוספתי להגיע למקום, ולא ישבתי עוד ליד דף גמרא. כיום כל מהותי מסתכמת בפקידות בבנק, כשלעומת זאת אתה זכית לגדול ולהיות תלמיד חכם. וזוהי הסיבה, לכך שאיני מוחל וסולח לך במשך כשלושים שנה!". כך סיים הפקיד את וידויו הנורא ושתק.

לשמע דברים אלו פרץ מיודענו בבכי מר וביקש את סליחתו ומחילתו של הפקיד על המעשה שלו בימי בחרותו, וכך בכו שניהם על העבר, עד שלבסוף הפקיד התרצה וסלח לו.

והוסיף ראש ישיבת סלבודקה וסיפר, שכששמע סיפור מבהיל זה - הוא בירר אודות האברך, והגיע עד אליו כדי לוודא אצלו, שאכן הסיפור אמת. כששמע שכך באמת היה - הוא חיזק את האברך, שדווקא זכות התורה שלמד היא שעמדה לו להפסיק אותו מלימודו, כדי שילך לבנק, שזהו דבר שהוא אינו רגיל בו כלל, וזאת כדי שיפגוש שם את הפקיד ויזכה למחילתו הגמורה.

בהזדמנות זו הוסיף האברך לסיפור ההשגחה ואמר, שכאשר הוא שב לביתו וסיפר לאשתו את סיפור המעשה - אשתו התקשתה להאמין לדברים, והלכה לברר בעצמה בבנק על אודות אותו פקיד.

בבנק, אמר לה המנהל: "הפקיד הזה אינו עובד בסניף שלנו באופן קבוע, אלא בסניף בתל אביב. מכיוון שהיה חסר לנו עובד באותו היום שבעלך הגיע לבנק - ביקשנו מהנהלה הראשית לשלוח לנו פקיד, שימלא את המקום החסר. ואותו פקיד, שאת מבררת עליו, הגיע לעבוד בסניף שלנו בבני ברק רק באותו יום."

עדות זו של מנהל הבנק מעצימה את סיפור ההשגחה. הנה דווקא באותה שעה, שבה באופן יוצא מגדר הרגיל הגיע האברך לבנק, למקום שבו לא דרך שלושים שנה, דווקא באותו יום זימן הקב"ה שיהיה חסר פקיד בסניף הבנק בבני ברק, ומכל מאות פקידי הבנק בארץ נשלח לעבודה במקום דווקא פקיד זה שהיה בעברו תלמיד ישיבה, על מנת שיפגוש באברך והם יזכו להתפייס ולהגיע למחילה גמורה. והרי זוהי יד ההשגחה הנראית באופן גלוי ומוכת.

הרב שבתי בן אסתר יאטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל	לע"נ תנצב"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה